

15.

Overfor det ærede Udvalg tillader „Centralforeningen af Restauratør-, Hotelvært- og Beværterforeninger i Danmark“ sig herved at fremkomme med følgende Henvendelse:

Gennem Paabudet om Kl. 11-Lukningen og det kort efter fulgte Spiritusforbud med efterfølgende meget betydelige Skattepaalæg paa alle Spirituosa saavel som gennem Øl-Rationeringen og Virkningerne af den almindelige Dyrtid — ikke mindst med Hensyn til en Artikel som Kul, der spiller en saa væsentlig Rolle for alle vore Medlemmer — er Restauratørstanden i Forvejen overordentlig vanskeligt stillet, og Tilstanden har endda været saa alvorlig, at en Del Forretninger indenfor Faget allerede helt har maattet standse, medens andre Forretninger — og deriblandt nogle af de betydeligste — kun opretholdes med et dagligt Tab. Vi maa derfor nære den alvorligste Frygt for, at den Forøgelse af Standens Byrder, som eventuel Gennemførelse af de nye Lovforslag vil medføre, vil være ensbetydende med de alvorligste økonomiske Følger for vor Stands Medlemmer og derigennem ogsaa, ganske uundgaaeligt, for det store Antal af Medhjælpere, som Faget beskæftiger, og for hvem den sikre Følge af Forslagets Gennemførelse vil blive stor Arbejdsløshed.

Den af Regeringen foreslaaede Skat paa Vin vil, saafremt den opretholdes i dens oprindelige Størrelse: 100 pCt. af Detailprisen, efter vor sikre Formening medføre, at Salget af Vin paa Restaurationerne saa godt som ganske vil ophøre. Man vil nemlig ikke af den Omstændighed, at Skattepaalæget paa Spirituosa (Whisky, Cognac, Likør m. m.) ikke har virket saa hemmende, som de fleste havde ventet, kunne drage den Slutning, at den Nedgang i Salget, som bliver Følgen af en Vinskat som den foreslaaede, efterhaanden vil mindskes, thi medens Salget af Spirituosa hovedsagelig finder Sted i mindre Partier, nemlig pr. Glas, saa sælges den aller-væsentligste Del af Vinen pr. Flaske, hvorved Fordyrelsen bliver mere følelig og derfor saa meget desto farligere for Salget.

Det er vor Overbevisning, at man ved en mere lempelig Fremgangsmaade vil kunne opnaa et betydeligt bedre Resultat saavel for Statskassen som for Kommunkasserne. Med et mindre Skattepaalæg og en deraf følgende nogenlunde moderat Prisforhøjelse, f. Eks. med en Skat svarende til 25 pCt. af Indkøbsprisen for de lettere og billigere Vine (de sædvanlige røde og hvide Bordvine, hvoraf Salget altid sker flaskevis) og 50 pCt. af Indkøbsprisen for hede Vine samt Champagne, vil Vinsalget forhaabentlig kunne opretholdes i nogenlunde samme Udstrækning som tidligere. Vi vil da ikke lide de meget betydelige Indtægtstab, som vil være den sikre Følge af en Skat som den foreslaaede, hvad igen vil bevirke, at vi gennem Indkomstskatten ogsaa fremdeles vil kunne yde vort store Bidrag til Stat og Kommune, og med særligt Henblik paa den foreslaaede Forhøjelse af Indtægtsskatten tør det vistnok antages, at det Beløb, som kan indvindes ved den lempeligere Fremgangsmaade, ikke vil blive saa ganske ringe. Og dertil kommer, at der gennem en lempelig Vinskat vil kunne paaregnes tilført Statskassen et klækkeligt Beløb derved, at der gennem en nogenlunde normal Vinomsætning aabnes Adgang for nye Indkøb fra Udlandet inden Udgangen af 1918.

I ganske særlig Grad maa vi fremhæve den Virkning, som den foreslaaede Skat vil have for dem af vore Medlemmer, hvis Forretning er Selskabslokaler. Disse